

Wat moet een supermarktmanager met een dementieverpleegkundige?

Samenwerken waar je

Wijkverpleegkundigen en dementieverpleegkundigen hebben enorm veel contacten in de wijk. Dikwijls ook met sectoren waar je in eerste instantie niet aan denkt. De supermarktmanager bijvoorbeeld. Of de wijkagent en de brandweer. Hoe gaat dat multisectoraal werken in praktijk? Vier betrokkenen doen hun verhaal.

De brandweer

Marion van der Linden, medewerster risicobeheersing bij de Brandweer Midden en West-Brabant:

'Een van mijn taken is de organisatie en plaatsing van rookmelders bij mensen thuis. Een belangrijke functie omdat door het plaatsen van rookmelders gevaarlijke situaties rondom brandveiligheid in de kiem gesmoord kunnen worden.

Kwetsbare ouderen vormen een groep die voor de brandweer moeilijk te bereiken is. De brandweer zou dit graag anders willen zien. Er zijn immers bij deze doelgroep vaak mobiliteitsproblemen en of geheugenproblemen waardoor gevaarlijke situaties kunnen ontstaan met alle gevolgen van dien. Maar een dementieverpleegkundige komt in verhouding wel regelmatig bij deze doelgroep over de vloer. Daarom ben ik samen met een dementieverpleegkundige gaan kijken wat we voor elkaar zouden kunnen betekenen. De dementieverpleegkundige vroeg zich namelijk af hoe het met de brandveiligheid zit bij cliënten in de thuissituatie. We zijn daarop een pilotproject gestart. De dementieverpleegkundige doet nu een ARBO-check. Dit is een beoordeling van de fysieke arbeidsomstandigheden waaronder medewerkers zorg moeten verlenen bij cliënten thuis en informeert tevens naar de brandveiligheid. Vanuit de gemeente en brandweer loopt er een project dat ervoor zorgt dat er gratis rookmelders worden geplaatst. De cliënt van de thuiszorg hoeft alleen toestemming te geven voor het doorgeven van zijn of haar naam aan de brandweer. De rookmelders worden geplaatst en er vindt een vrijblijvend advies over brandveiligheid in en rondom de woning plaats. Hiermee is de brandveiligheid bij zowel de cliënt thuis als van de thuiszorgmedewerker weer een stukje verbeterd.'

*Tekst:
Gerben
Jansen
en Evelyn
Naalden*

De supermarktmanager

Heidi van Eekelen, manager van een supermarkt in het dorp Nispen, West-Brabant:

'Ik zag de campagne van de dementievriendelijke samenleving voorbijkomen. In het dorp waar mijn supermarkt is wonen veel ouderen, het is echt een grijs dorp. Het viel me op dat mevrouw De Vries meerdere keren per dag mijn supermarkt bezoekt. Ze koopt dan ook steeds hetzelfde; magere kwark.

'Door deze samenwerking maken we de samenleving een stukje dementievriendelijker'

Als manager van de supermarkt ken ik mijn klanten goed. Ik weet ook waar zij woont. Via internet heb ik het telefoonnummer en e-mailadres van de dementieverpleegkundige gevonden en mijn zorgen uitgesproken over deze dame. Dat werd opgepikt, zo bleek later. Ik hoorde via de dochter terug dat haar moeder samen met de dementieverpleegkundige veel meer structuur heeft aangebracht in haar dagprogramma. Er bleken nog meer zaken die niet klopten vertelde de dochter tegen mij. Doordat haar moeder het goed kon verbloemen had de dochter lange tijd niets in de gaten. Het zou mooi zijn als meerdere supermarkten dementieverpleegkundigen of wijkverpleegkundigen goed kunnen bereiken. We kunnen op deze manier de samenleving meer dementievriendelijker maken, dat is toch mooi!'

het niet verwacht

De manager van de woningbouwvereniging Marc Steen, manager van de woningbouwstichting Allee wonen:

'Laatst werd ik benaderd door een wijkverpleegkundige. De woningbouwstichting beheert veel galerijflats in haar werkgebied. Zij vertelde mij dat wanneer cliënten personenalarmering af willen sluiten zij een sleutelkastje moeten plaatsen voor de zorgverleners. De woningbouwstichting staat echter niet toe dat deze in de centrale hal van de flat worden aangebracht. Daarom worden de sleutelkastjes aan de voordeur bij de cliënten geplaatst. Maar dan ontstaat het probleem weer dat zorgverleners bij een oproep niet naar binnen kunnen via de centrale deur. Samen met de wijkverpleegkundige hebben we het probleem in kaart gebracht, want doordat steeds meer ouderen in de portiekflats wonen is dit een groeiend probleem.

'Samen nadenken met de wijkverpleegkundige leverde op dat zij nu via een app de centrale deur kan openen bij galerijflats'

Samen met de bestuurder van de thuiszorgorganisatie en de wijkverpleegkundige zijn we tot een gezamenlijke oplossing gekomen. De zorgverleners kunnen nu gebruik maken van de B-key App. Via deze app kunnen zij door middel van bluetooth toegang krijgen tot de centrale deur. Dit levert een enorme tijdswinst op en het zorgt ervoor dat alle bewoners van zorg zijn gegarandeerd.'

De wijkagent

Kees van den Heuvel wijkagent in de wijk Kroeven te Roosendaal:

'Laatst nam een wijkverpleegkundige contact met mij op. De politie had een inval gedaan bij een cliënt van haar. Mevrouw werd er van verdacht een wietplantage te houden in haar woning. Daarvan was echter absoluut geen sprake. De wijkverpleegkundige vertelde mij dat hier heel andere dingen aan de hand waren. Mevrouw had een mobiliteitsprobleem, waardoor zij beneden in de woonkamer op een matras sliep. Daarnaast had mevrouw last van hallucinaties waardoor zij angstig was. De gordijnen hield mevrouw daarom heel de dag gesloten. De inval van de politie resulteerde in nog meer achterdocht van de mevrouw in kwestie richting hulpverleners en instanties, wat de hulpverlening van de wijkverpleegkundige belemmerde. Er is nu afgesproken in het sociaal wijkoverleg dat bij situaties waar zorgen zijn wordt geïnventariseerd of er al hulpverleners betrokken zijn. Dit om dubbelingen en verstoring van het zorgproces te voorkomen. Na dit voorval wist ik de wijkverpleegkundige veel beter te vinden. Laatst werd ik als wijkagent bij een specifieke casus betrokken door verontruste bureaus. Een meneer in de wijk leefde in een vervuilde omgeving. Hij was al meerdere malen gevallen en er waren vragen rondom de persoonlijke hygiëne van deze man. Toen ik daar binnenkwam gingen bij mij alle alarmbellen af. De man was een gevaar voor zichzelf en voor zijn omgeving, de situatie beoordeelde ik als gevaarlijk en onveilig. Toen ik de wijkverpleegkundige benaderde vernam ik van haar dat de cliënt in beeld was. In verband met de wet op privacy weet ik namelijk niet op voorhand of de wijkverpleegkundige betrokken is bij een situatie. Doordat ik samen met de wijkverpleegkundige in het sociale team, zit weten we elkaar nu beter en sneller te vinden.' ☺

Gerben Jansen is voorzitter van de fractie Dementieverpleegkundigen bij V&VN M&G en redactie-lid van Tijdschrift M&G

Evelyn Naalden is wijkverpleegkundige bij TWB, Thuiszorg met Aandacht in West-Brabant